Dva břehy - ZHurta

1. Víš, já nehledám už nic jiného, než malé pohlazení,
   kdy není třeba říkat si, co pro mě je a co pro tebe není.
   Víš, já nehledám už nic jiného, než malý kousek něhy.
   Ta, která na okamžik umí spojit dva osamělé břehy.

2. A mezi těmi břehy proudí si řeka,
   někdy je divoká, jindy tiše po kamenech stéká.
   Víš, já nehledám už nic jiného, než přes tu řeku most.
   To když už jsem samotou promrzlá na kost.

R: Tak sama na svém břehu
   hledám, hledám tvoji něhu,
   sama na svém břehu ji hledám dál.

2x Sama na svém břehu
   hledám, hledám tvoji něhu,
   sama na svém břehu ji hledám dál.

3. Kéž bys tak uměl chvilku slyšet.
   Slyšet, že není třeba víc,
   než spolu zůstat chvíli tiše.
   Blízkost je výletem do našich světů,
   setkáním u hranic.

4. Kéž bys tak mohl jednou věřit.
   Věřit, že nechci už nic víc,
   než se do tvých dlaní na okamžik svěřit
   a nemyslet si o tom už vůbec nic.
   Nemyslet si nic.
   Už vůbec nic.